

Publicerad 2006-01-12 21:48 av Evelyn

Vitrocksbesök och pillerbyte

Vitrocksbesök. Ett nytt kontor, samma vitrock.

Hon andades fortfarande svavelsyra efter besöket. Hon gick i bitar av allt kaos som omgav henne.

Vitrocken hade bytt ut de vita måbrapillrena mot lilaturkosa måbrakapslar. Fröken Paradoxals initiala reaktion på dessa små, skrämmande piller var \"är det meningen att man ska äta de här?!\".

Vitrocken talade om Dialektisk BeteendeTerapi. (Dialektisk, ett intressant ord. Som dialekt. Hon som avskydde dialekter, hon förstod dem inte). Fröken Paradoxal hade fått en plats. Det gick fort, fortare än någon trott. Fröken Paradoxal som inte ens hade en diagnos fick en plats på en behandlingsform som var eftertraktad, behövd och där platserna var extremt begränsade. Endast ett hundratal platser över hela landet och hon fick en. Hon som inte ens var sjuk på riktigt. Tårarna brände inte lika hårt som många andras tårar, sårn blev inte hälften så djupa som andras sår, dissociation visste hon ju inte ens vad det var. Allt var så förvirrat. Hon fick en plats. En plats som borde varit reserverad för någon som faktiskt led av Borderline/Emotionell instabil personlighetsstörning. Det gjorde inte hon, inte ens enligt några papper. Vitrocken viskade också om att hon var aktualiserad för bedömning, men att det skulle ta månader innan hon ens skulle få en tid för att träffa bedömningsmänniskan. En diagnos, de skulle pin-pointa hennes fel och sedan rätta till felet och placera henne under \"normal\".

En anteckning i hennes rosa (hon som avskydde rosa kunde nu inte hålla sig borta från allt som var rosa. Rosa rosa rosa) diktbok, som reaktion på vitrockens ord:

Jag faller utanför era kategorier
utanför ramen
av vad ni kallar normalt

Utan ord
och med en gråtklump
i halsen som får orden att stocka sig
och med en äckelklump
av ångest, skuld och skam

Ni kan inte kategorisera mig
Inte nämna felet vid namn
alltså... måste jag vara inbillningssjuk
och inbillningssjuka skall inte behandlas,
de kastar vi ut

Inte ett ord
om att kategorier inte är nödvändiga

You need to pin-point the fault

Ringa in felet

Göra mig hel

Måla om världen

Och placera mig i den trygga kategorien

Normal

Medan jag för alltid står utanför gemenskapen

...då allmänheten inte tolererar affektutbrott

och en känslighet jämt emot andras reaktioner

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Evelyn med Poeter.se id #3896 innehar upphovsrätten